

[Waldorff]

nej – og så bagefter forsøge at forhindre, at der kom et flertal imod ham.

Det er sådan nogle ting, der ville kunne undgås ved, at et repræsentantskab – og i anden omgang folketinget som politisk instans – vurderer D.O.N.G.s udvikling på lidt længere sigt. Det synes vi er en rimelig konstruktion.

I forlængelse af det mener jeg også ligger, at vi sådan set foretrækker en sammensætning af bestyrelsen som den, de radikale har foreslået – og ikke den, som hr. Poul Nielson siger at man vil være forstående over for, hvis det er nødvendigt for at få regeringen med. Jeg synes, det er bedre med den, de radikale har foreslået.

Nu kan man jo tælle et flertal for det radikale forslag. På den baggrund synes jeg egentlig, det kunne være interessant at høre, om de radikale er interesserede i at få vedtaget deres forslag. For efter den debat, som allerede er startet, inden forslaget er kommet til første behandling – jeg tænker på Information i dag – ser det ud til, men det kan vi måske få at vide om lidt, at de radikale allerede nu er klar til at give køb på vigtige punkter i forslaget. Her tænker jeg bl.a. på bestyrelsens sammensætning, som man kan få igennem i den form, de radikale selv har foreslået, hvis man ønsker det.

Jeg tænker også på, at fru Lone Dybkjær i dag har sagt, at regeringens forslag om specielt at stikke et dræn ind og hente penge ud – og derved i virkeligheden forhindre den langsigtede planlægning og opbygning, som repræsentantskabet netop skulle gå ind i – er noget, de radikale heller ikke er fremmede over for.

Efter sådanne udtalelser kan man godt få det lidt underligt og spørge: ja men hvad er det egentlig, vi diskuterer? Er det i virkeligheden et spil imellem de radikale og regeringen, som handler om, at selvfølgelig skal hver tilgodeses lidt i den offentlige debat, men man skal nok finde ud af det til sidst?

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti anerkender, at de radikale her har udformet deres tanker om den parlamentariske kontrol.

Det er rigtigt, som det tidligere er fremført, at vi sammen med de radikale har prøvet på at finde frem til nogle løsninger, men

hr. Poul Nielson har nu ikke ganske ret i, at vi sidste år var så ganske enige netop om det med repræsentantskabsløsningen. Det var netop en af de ting, som for os i kristeligt folkeparti ikke gjorde det ganske klart, at folketinget fik den fornødne parlamentariske kontrol gennem et repræsentantskab. Det var en af de væsentlige ting, der skulle forhandles yderligere, inden et eventuelt lovforslag kom frem, inden man kunne finde frem til den endelige form. Men rigtigt er det, at vi var enige i, at den parlamentariske kontrol skulle vi have gennemført.

Det er også her, uenighederne – eller skal vi sige nuancerne – mellem det radikale synspunkt, som det foreligger her i forslaget, og kristeligt folkeparti kommer frem. Just den foreslåede § 4 om bestyrelsen og § 5 om repræsentantskabets sammensætning er vi ikke enige i. Vi mener ikke, det er nok til at få den fornødne kontrol med hele D.O.N.G.-problematikken. Jeg vil ikke gå ind i enkelthederne om det, for det er der ingen grund til, det vil vi alle sammen kunne læse os til, og vi har også hørt en del om det allerede nu. Jeg vil dog sige, at vi ser det som noget positivt, at det radikale forslag er fremsat, og vi synes også, at det må gå med ind i den fortsatte debat og drøftelse af, hvordan vi finder den endelige løsning. Sammen med det, som regeringen i dag har fremlagt, er vi sikre på, at man her finder en løsning, som er rimelig, og som kan samle et flertal.

Lone Dybkjær (RV):

Som jeg sagde allerede under behandlingen af energiministerens forslag, mener jeg, at hvis man vælger aktieselskabsformen, så er der tre hovedpunkter, man skal tilgodese. Det ene er forholdet mellem ministeren og folketinget, det andet er forholdet mellem eneaktionæren og bestyrelsen, og endelig drejer det sig om at få fastlagt de overordnede rammer, også i relation til et folketingsflertal.

Jeg sagde også på det tidspunkt, at det første punkt, nemlig forholdet mellem ministeren og folketinget, nok var klarere i ministerens forslag end i mit, men til gengæld mente jeg – det synes jeg også debatten har bekræftet – at mit forslag er bedre, når det drejer sig om at bevare selskabets handlefri-